

5.

1798

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

FEBRIBUS INTERMITTENTIBUS
MEDENDIS.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
FEBRIBUS INTERMITTENTIBUS
MEDENDIS;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS.T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu; et

Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

JOHANNES FAWSETT,

ANGLUS;

SOCIET. REG. MED. EDIN.

SOC. EXTRAORD.

Ad diem 25. Junii, horâ locoque solius.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

M DCC XCVIII.

ORNATISSIMO VIRO,

JOSEPHO BANKS,

BARONETTO,

ORDINIS PERILLUSTRIS BALNEI

EQUITI,

REGI A SECRETIORIBUS CONSILIIS,

REGLÆ SOCIETATIS LONDINENSIS

PRÆSIDI,

MUSEI BRITANNICI CURATORI

ET

VALETUDINARII PUBLICI HORNCASTRENSIS

PRÆFECTO;

EXIMIO QUOQUE VIRO

LUDOVICO DYMOKE, de SCRIVELSBY,

JURE HÆREDITARIO ANGLIÆ PROPUGNATORI;

AYSCOUGH BOUCHERETT, Senatori,

THOMÆ CHAPLIN,

THOMÆ COLTMAN,

GULIELMO ELMHIRST,

CAROLO BURRELL MASSINGBERD,

HENRICO SHORT,

ARMIGERIS,

EJUSDEM VALETUDINARIJ

VICE PRÆSIDIBUS;

CÆTERISQUE EJUS MODERATORIBUS,

HÆC

STUDIORUM IN RE MEDICA

PRIMITIAS,

SUMMA OBSERVANTIA

CONSECRAT

AUCTOR.

Ea videtur esse naturæ benigna fertilitas, ut singulas terræ partes iis præprimis rebus exornet, quæ ad tuendam incolarum valetudinem atque vitam maximè sint necessariae, et ut contra domesticos morbos domestica etiam præbeat remedia.

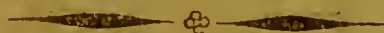
SCHREGERUS.

From the Author

DISSERTATIO MEDICA,

DE

FEBRIBUS INTERMITTENTIBUS MEDENDIS.

QUONIAM Dissertationis Inauguralis limites usitati non finant, ut de Historiâ, Causis, et Curatione generum diversorum ordine Februm intermittantium inclusorum, plenè agerem ; ad methodum medendi solummodo, cum observationibus quibusdam de remediis præcipuis, quæ contra hos morbos laudata sunt, contemplationem meam coercebo. Morbum credo nullum esse, contra quem remedia plura tentata sunt, ac meâ quidem sententiâ, paucos quorum sanationi paria, tot tan-

A

taque

taque nobis gloriari licet. Interdum verò intermittentes febres diutissimè progredi, nostris conatibus omnibus obstantes, non ignoro, talis autem pertinacia, vel ægrorum neglectui, quòd principiis non obstiterunt, vel medicorum curationi parùm valenti, hac regione saltem, ferè semper tribuenda est. Ægrotorum ventriculum, medicaminum usitatorum quantitatem ad hos morbos amovendos necessariam, nonnunquam ægrè ferre, verum est; et ipsi plerumque medicamenta fastidiunt; si verò, ut a cel. *FORDYCE** probè dicitur, medici loco his incommodis assentiendū, atque etiam ea non rarò suggerendi, quàm necessaria esset perseverantia constans rationibus confirmarent, ægri plerumque parerent. Ubi revera nauseam cient, variis adjectis, vel quodam ad ventriculum compescendum præmisso, citò plerumquè ad ea confugere licebit; sin minùs; alia remedia nobis sunt, quæ etsi primò non eligenda, tamen satis valent. His ita præmissis, nunc ad enumerationem singulorum specialem pergam.

Nihil opus erit, ut, de curatione diversorum generum intermittentium, fermè eandem se habente,

* *FORDYCE's Second Dissertation on Fever*, p. 122.

habente, qualiscunque earum sit typus, separatim agam. Imprimis ergo curationem generatim conspiciam, atque postea remedia diversa sigillatim perpendam. Generalis intermittentium curatio in capita duo rectissimè dividitur, nempe, in id quod per accessionem opportunum sit, atque in rationem quam per decessionem prosequi decet. Per accessionem, signa quàm maximè levia ut reddantur sedulò agendum est, atque ei quàm citissimè finis imponatur.

Ubi signa horrorem instantem prænunciantia nunc primùm apparent, scilicet, languor, debilitas, oscitatio, pandiculatio, ventriculi affectio * in nauseam ac sæpe in vomitum incref-cens, si medicus ægrum de his conquerentem inveniet, neque adsunt quæ vetant, hoc morbi statu, Emeticum, plusquam aliud remedium, auxilii præbebit. Stadium horroris plerumque contrahit, quod ut graviolem et acerbio-rem partem paroxyfmi æger conqueritur, calore inducit, ac brevi sudorem movet, qui post paulò, infelicis ægritudinì finem imponit, atque

* JACKSON quidem hoc signum ante omnia sentire asseverat.

JACKSON on the Fevers of Jamaica, p. 138.

atque decedens sæpe eum prorsus sanatum relinquit. Plurima fuerunt exempla, quibus, morbus ab emetico sic adhibito omnino profligatus est, neque iterum rediit. Quamvis autem hoc remedii præstantiam probat, non semper sperandum est, sed certo tempore interposito, prout erit typus febris, eadem phænomena denuo metuenda sunt.

Finitâ vomitorii actione, postquam horror calori cessit, Opiatum deinde plurimum prodesse solet. Quando vomitorio succedit hoc, certiùs ad extrema superficiiei corporis vasa vires ejus diriguntur.

Si vero ante paroxysmus ultrâ processit, quàm accedit medicus, si stadium horroris perfectè formatur, commodiùs erit, donec signa accessionis appareant, vomitorium differre. Non rarò autem evenit, ut, quando gravissimus est horror, multum stuporis vel comatis adsit, quo tempore vomitorium certè minimè congrueret; diversa verò remedia, qualia sunt Emplastra Epispastica inter scapulas, Fetus artuum inferiorum, &c. atque calore jam apparente opiatum, adhibenda sunt.

Aliud remedium nuper in medium protulit chirurgus classicus Dom. KELLIE, quod primâ facie

facie extraordinarium haud dubie habebitur ; nempe torculari *Tourniquet* dicto, artum superiorem et inferiorem vincire. Vel durante horrore, vel ante accessionem ejus apponendum est, atque ab hoc, horror, paucis momentis temporis, plerumque ex toto fugatur, calor inducitur, qui inde semper levior est, atque illico in sudorem definit ; interdum etiam paroxysmum omnino arcet.

Stadium secundum vel caloris remedia haud multa postulat ; Anodyna hic maximè valere solent. Ubi sunt ægri vigore juventæ ac robusti, si signa inflammationis increbrescunt, interdum sanguinis detractioni opus erit, præsertim si sanguinis plus justo ad certas partes, veluti ad caput et pulmones deferri videtur, et majore quàm decet impetu. Hæc igitur quandocunque necessaria habetur, cætera omnia remedia antecedere debet ; stadiumque caloris tempus est præ aliis ejus ad peractionem imprimis eligendum. Potibus diluentibus, per hoc stadium, compescere sitem, atque lecto stragulis levibus tantùm instructo se continere ægroto convenit. Ut per sudorem omnia signa graviora plerumque evanescunt, sic medicamentis non opus est.

Cuncta

Cuncta tamen, quæ adhuc præcepta fuerunt, imperfecta habenda sunt, vel ut viam munientia solum ad remedia quæ morbo penitus finem imponant, et per intermissionem adhibenda sunt.

Remedia per intermissionem usurpanda, sunt, Amara, Astringentia, atque hæc conjuncta, ab effectibus Tonica sæpe dicta; ac metallica quædam dotes quorum minus etiamnum intelliguntur.

Post hanc, remediorum ad hunc morbum accommodatorum, recensionem generalem, nunc singulorum ad contemplationem pleniorrem transeundum est; simulque ea quæ administrationi eorum obstant, notanda sunt; et primum de

VOMITORIIS.

Horum usus in intermittentibus, primis sæculis observatus est, atque a parente medicinæ HIPPOCRATE meritò hæc remedia laudata sunt; ita quoque a CELSO, GALENO, ÆTIO, PAULO, ALEXANDRO TRALLIANO, atque ab omni fere postea de hoc morbo scriptore. Vomitus spontaneus qui frequenter, vel nau-
sea

sea quæ fere semper horrorem comitatur, ad usum eorum, ut verissimillimum est, duxit; præter commodum verò, a purgando ventriculo de felle mucoque viscido, quibus eo tempore plerumque oneratur, deductum, et quæ, donec evacuentur, remediorum tonicorum per intermissionem exhibendorum effectibus præveniunt, maximam partem potentiæ suæ concussui ab iis corpori dato, tribuere licet. Vomitoriorum, inter initia continuarum febrium, beneficia, satis superque stabilitum esse concipio, atque a posteriori actione eorum, maximâ ex parte, dimanare existimatur. Usus eorum in intermittentibus æqualiter patet, quippe cum solâ illorum administratione in ipsâ accessione, hæc frequenter intercepta, vel brevissima reddita fuerit, nunquam reditura. Tempus quo adhibita hos effectus edere plurimum valent, sub appropinquationem paroxysmi est, ita ut actio eorum circiter horroris ingressum eveniat. In aliis stadiis paroxysmi, atque in intermissionibus, nec sine fructu præscripta fuerunt; hæc tamen ratio cum priore haud æquè generaliter proficit. Nec tamen reperitur iterata vomitoria ullum commodi habere, neque verò periculo omninò carere.

carere. Ventriculum ex toto de morbosa materiâ expurgare posse, non expectandum est; hæc enim, in ventriculis intermittente laborantium, reperietur, etsi vomitus quotidie vel sæpius in die repetitus fuerit *. Solet insuper eò vomitus perpetuus fieri, et intermissiones inde minùs perfectæ.

Medicamenta hæc ratione fere adhibita, sunt præparata ex *antimonio*, et *ipecacuanha* radix. Ex illis antimonium tartarifatum, ut effectibus certissimum, sic frequentissimè datum est. De hujus verò remedii actione violentâ, nonnulli scriptores, præsertim JACKSON, conquesti sunt; idem auctor tamen, corticem peruvianum citius certiusque respondere, post vomitoriorum antimonialium usus, confitetur. Ubi infirmissimus est æger, ipecacuanha, ut multò mitior, atque vix, quàm nausea et vomitus naturalis, magis affligens, profectò anteferenda est. Sin nihil in statu ægrotantis est, quod usus ejus vetare debeat, antimonium tartarifatum cautè adhibitum, utpote crisis signa post vomitum ad gignenda † efficacius, plurimùm prodesse videtur. Quin et animad-

vertit

* GREGORY *Conspectus Medicinæ Theoreticæ*, § 1410.

† Vide FORDYCE's *Second Dissertation on Fever*, p. 110.

vertit cel. SENAC, actionem ejus, in tenerrima ætate, quàm magis provectâ, mitiorem esse *. Quoniam solet in intestina sola nonnunquam effectus suos edere, atque inde minùs auxilii afferre, duo commista, ut a cel. FORDYCE † laudatum, ratione *antimonii tartarifati* grani unius, *ipécacuanbæ* a granis quinque ad decem, quàm alterutrum figillatim, forsan plus commodi haberent. Ipecacuanha certissimum remedium est ad vomitum producendum, qui in febribus, a tunicis verisimile stomachi adeò viscido muco tectis, ut medicamentum eas contingere non possit, atque partim fortasse a statu *sensorii* inter horrorem, difficulter efficitur.

Conditio quæ vomitoriorum ufum intutum, vel intempeftivum reddere poteft, eft ubi nimia fanguinis abundantia, impetusque ejus ingens, puta caput verſus, adefť. BURSERIUS exemplum narrat, quo, hujusmodi medicamentum tali corporis ſtatu temerè adhibitum,

B

apoplexiam

* SENAC de reconditâ Febrium Intermittentium,
cum Remittentium naturâ, p. 152.

† FORDYCE, *Libr. cit.* p. 111.

apoplexiam movit*, quæ miserum morti dedit, et sectio cadaveris sanguinem in cerebro effusum monstravit.

CATHARTICA.

Quantum ad hæc attinet, scriptores practicos multum inter se dissentire invenio. Nulli quidem inter eos, talem exinanitionem largam auxilio esse posse putare videntur ; multi quoque illam vehementer improbant. Utilissima, loco vomitorii data, videntur, sic ut instante paroxysmo, suo fungantur officio ; prodesse quoque, sicut illud, plus a concussu corpori ab iis dato, quàm ab ulla exinanitione effecta, existimatur.

Me certiores fecit medicus celeberrimus Doctor WILLAN, se tantum commodi ex usu eorum in febribus continuis item expertum esse. Hac ratione quoque ea adhibere solebat Doctor LYSONS †, atque tutiorem, efficacior-

* BURSERIUS, Institutionum Medicinæ Practicæ Tom. I. p. 188.

† LYSONS'S Essay on Fevers, &c. p. 32.

rem, jucundio remque tractatione per vomitoria existimavit. In intermittentibus *Bengalæ*, cathartica a Doctore WADE liberaliter adhibita fuerunt, qui miris laudibus ea prædicat. JACKSON* quoque experimenta fecit, ut certius effectus statueret, eorumque usu, accessiones, leviores, constantiores et magis discretas, reddi putavit. Ad febres tamen regionum calidarum, quàm frigidiorum, magis accommodata esse videntur. Plurimi nostrates medici vomitoria iis anteferunt, cathartico-rumque iteratio plerisque ab omnibus improbatur. BURSERIUS, illa nihil, in his morbis, ampliùs commodi habere, quàm, quòd, ficuti sanguinis missio, diathesin phlogisticam amovet; alioqui verò morbum pertinacior em tantùm deteriore mque reddere credit. Exempl a insuper ex MATTHÆO GEORGI citat, tertianæ autumnalis tali curatione lethalis red-ditæ†. SYDENHAM quoque cathartica magnopere timebat, atque sine controversia est, ea morbum recidivum, postquàm percussus fuit,

* JACKSON on the Fevers of Jamaica, p. 314.

† BURSERIUS, tom. I. p. 186.

fuit, effecisse. Quinimo, ut idem auctor affirmat, *enema etiam e lacte saccharato* in morbi discrimen certissimè, fortè in morbum ipsum, denuò ægrum conjiciet *.

OPIUM.

Hoc in periodis diversis intermittentium diu adhibitum est, atque etiam a TRALLIANO usurpatum: administratio verò ejus commodissima, donec intra triginta annos, ubi a Doctore LIND fortuitò detecta est, minimè enotescerebat. ALEXANDER TRALLIANUS cum cicutâ et hyoscyamo conjunctum dedit, ita ut somnum, paulò ante quàm accederet accessio, moveret. Alii in dosibus guttarum quinque Tincturæ, alterâ quâque horâ per intermissiones, et cum prospero eventu, exhibuerunt †. Alii vero opii puri grana tria vel quatuor, horis tribus ante expectatum paroxysmum dederunt ;

* SYDENHAM Opera, p. 306, 307. edit. Lugd. Bat. 1726.

† REIMAR Diss. Inaug. de Opio, L. B. 1784. Schlegel Thesaurus Mat. Med.

derunt ; pro dosi secunda grana quinque vel sex, atque ita gradatim quantitatem augendo usque ad grana duodecim. Tali ratione tertianas et quartanas, quæ et cinchonæ et arsenici portionibus modicis resisterunt, sæpe fuisse profligatas fertur*. Tempus autem hujus ad administrationem comprobatissimum, secundum Doctorem LIND auctoresque plurimos, est, per summum febris calorem, cujus omne indicium fere semper minuit, sudorem elicit, atque somnum citum, altumque affert. Post quartam partem vel dimidium horæ, ait LIND, sæpe cuncta symptomata levata aspicimus, et nonnunquam calorem etiam quasi obliterare videtur, ac sudorem fere statim inducere. Et si nihil levaminis affert, nequaquam febrem intendit, ne delirium quidem, quod igitur hujus administrationi obstet nullo pacto necesse est. Hanc curationem adeo prosperam invenit Doctor HOULSTON †, ut rarò ad cinchonam confugere opus sibi fuisse dicat ; et si interdum hujus aliquid post febrem

discussam,

* Annals of Medicine, Vol. 2. p. 408.

† HOULSTON on Poisons, &c. p. 74, 75.

discussam, ad corporis habitum confirmandum dedit. A GREGORIIS, cùm patre * tùm filio, faustè in Nosocomio adhibitum est, neque dubitat hic, quin cinchonæ quantitas dimidia post hujus usum effectus optatos præstiterit. Confitetur vero Doctor D. MONRO, etiamsi paroxysmorum violentiam mitigare certè valeat, laudes tantas mereri non reperisse. BURSERIUS † quoque neque tutum hoc esse remedium credit, ac nata inde quoque lethalia, et vix superanda symptomata se novisse affirmat. Monet insuper MORTON paroxysmum legitimum haud rarò in apoplexiam, vel alium aliquem peracutum morbum ab eo converti.

Si nimia sanguinis abundantia adsit, cum impetu caput versus, hoc, ut omne aliud remedium sanguinis missioni cedere oportet; sin minus, id satis tutum et utile esse puto.

TORCULAR.

* BRANDRETH Diss. Inaug. & BUCHANAN. Diss. Inaug. de Feb. Interm. Medendo.

† BURSERIUS, Institutiones Medicinæ Practicæ, tom. I. p. 194.

TORCULAR.

Efficaciæ hujus, membris admoti, accessiones febrium intermittentium cohibendo, et occurrendo, exempla pauca, in Commentariis Medicis Edinenf. ann. 1794, primò vulgata sunt. Ufu longiori beneficia hujus auctor exinde comperit, exitus cujus, in tentamine de hac re, anno proximo in vulgus indicavit. A rectore navis Belgico accepit, cui olim ab anicula quadam, ita sanata erat quartana pertinax; periscelide unâ brachium dextrum subligavit, alterâ femur dextrum, fatis arctè ut sanguinis circuitum per membra illa prohiberet. Dom. KELLIE etiamsi vix narrationi credens, periculo tamen dignum esse putavit, et cito se ei obtulit occasio. Nauta horrore intremiscens petiit auxilium; Torcular igitur unum femori sinistro, loco quo in amputatione supra genu fere imponitur, admovit, atque arteriæ subclaviæ ex adverso, sanguinis motum pariter prohibuit. Lætus reperit, duobus minutis temporis, omne horroris signum omnino cessavisse, calorem lenem motum esse, sicut æger

æger prorsus levatum se senserit, dolorque circa lumbos vehemens, de quo antea maximè conquestus erat, decessit. Die quo accessiōnem tertiam expectabat, affixa sunt torcularia ante accessiōnis horam usitatam, atque ei omnino occurrerunt. At observandum tamen est, corticem Peruvianum per intermissiones ab ægro sumptum. In aliis exemplis a Dom. KELLIE ac ab amicis quibusdam, quibus hæc tentanda suaferat, pariter prodesse reperta sunt. Solet effectus similes præstare iliacarum ambarum compressio. Ad sextam vel quartam horæ partem, at non amplius, licet compressionem perducere. Ubi erant capitis asperi dolores, illi pariter levati sunt. Haud tamen constanter Domino KELLIE respondit, atque a Professore DUNCAN, in hoc Nosocomio sine fructu tentatum fuit. A simplicitate hujus remedii, atque commodis quæ usum ejus fere comitata sunt, tentamine ampliore dignum esse censeo. Ubi verò adsit diathesis phlogistica cum sanguinis derivatione ad caput vel pulmones, anceps id putarem, quamvis auctor dissertationis supradictæ de ista re nihil timeat.

EPISPASTICA.

EPISPASTICA.

Hæc intermittentibus hujus regionis vulgaribus, etsi plerumque non sint necessaria, pro re nata tamen utiliter imponenda sunt. DONALD MONRO* se intermittentem emplastro epispastico solo sanari vidisse testatur; potissimum verò utilia sunt contra certos affectus hunc morbum interdum comitantes, quales sunt, capitis, coma, delirium, dolores acerbissimi †, ubi cervici vel inter scapulas admoveantur. JACKSON ‡ ea æquè prodesse narrat irritationem generalem amovendo, ac præ cæteris omnibus remediis, res, quæcunque sint, amandando, quæ ne cortex Peruvianus rectè agat, obstiterint. Vesicantium et Rubefacientium maximus verò usus in his morbis, sub formâ

C est

* MONRO on the diseases of Military Hospitals, p. 180. 1761.

† SENAC de recondita Februm Intermittentium tum Remittentium natura, p. 253.—HOFFMANNI Opera, tom. 2. p. 17.

‡ Vide JACKSON on the Fevers of Jamaica, p. 222. 226.

est *Epicarpiorum*, vel epispasticorum ad carpos; atque auctorum, et antiquorum et recentiorum magnus numerus, de efficacia horum laudanda, consentiunt. His MORTON usus est, et VAN SWIETEN * narrat, quòd per hæc clarissimo BOYLE quotidiana violenta expulsa est, quam diu remedia usitata frustrà aggressa fuerant. LIND † quoque viri memorat exemplum, qui accessioni intermittentis pertinacis sæpe occurrit, ovorum albumen, cum sale contritum, carpis admovendo, præsertim si hoc vesiculas effecit. Allium contusum eisdem effectus præstare dicit ille, atque D. MONRO ‡; convulsiones verò delicatis gignere solet. Similia, per annos triginta, De HAEN cum summo fructu fertur adhibuisse. Recentiorum verò ardentiorumque horum remediorum commendationem, apud Doctorem RUSH habemus,

* Commentaria in H. BOERHAAVE Aphorismos, tom. 2. p. 571.

† LIND on Diseases of Europeans in hot climates, p. 301.

‡ MONRO on the Diseases of Military Hospitals, p. 180.

mus, qui affirmat, in omnibus intermittentibus autumnalibus five quotidianis, tertianis, five quartanis, ubi cortex Peruvianus post tres quatuorve dies non bene responderat, rarò illum post epispastica ad carpos quàm adhibita erant fallere repertum esse. Dicit, porrò, se testimonia horum utilitatis, a pluribus medicis qui ea adhibuerunt, adjungere, in animo habuisse, adeò multos verò tales assertores esse, ut librum suum ultra metas quas ei ponere volebat, amplificaturi essent *. FORDYCE ea ut nugatoria rejicit, se verò unquam tentavisse non dicit.

Stimulantia ad alias partes uti ad spinam, frictio cujus paribus portionibus Tincturæ Opii, et Linimenti Saponis morbum ab infantibus fertur amovisse †.

SANGUINIS

* RUSH's Medical Inquiries and Observations, vol. 1.

† MACBRIDE, Theory and Practice of Physic, p. 350.—LIND on Diseases of Europeans in hot climates.

SANGUINIS DETRACTIO

In intermittentibus hujus regionis perrarò postulatur, plerumque verò admodum aliena foret. Nonnunquam autem exempla eveniunt, quibus opus est. In firma corporis et vegeta constitutione, ubi signa inflammationis increbrescunt, multòque magis si pectoris dolores atque dyspnœa, &c. adsunt; ubi quoque inter initia febres continuas simulant; in his remedia usitata solitos effectus non edere, donec peracta fuerit evacuatio, sed etiam nocere, solent. In quibusdam regionibus, velut in America, frequentiùs, secundum Doctorem RUSH *, hoc remedium necessarium esse videtur, qui in exemplis ubi cinchona atque epispastica incassum adhibita fuerunt, atque ubi in hibernas menses morbus protractus erat, unâ vel duabus sanguinis detractionibus ægrum plerumque sanavit. Hujus remedii utilitatis testimonium idem ac pro vesicatoriis offert. Quando indicatur hæc exinanitio esse necessaria,

* RUSH, Medical Observations and Inquiries, vol. 1.

necessaria, semper inefficax cinchona est, atque idem auctor, se post libras hujus medicamenti frustrà datas, morbum repentè sanguinis unciarum decem vel duodecim missione curatum vidisse testatur. In intermittentibus castrorum a JOANNE PRINGLE, Equite, sanguinis detractio multùm præscripta est; ejus autem ægrotantium habitus robustus, vitæque ratio effecit, ut inflammationibus magis obnoxii essent, atque inde ut exinanitiones tales optimè sustinerent. Utì vero bene animadvertit SYLVIVS le BOE, non tantùm ad intermittentes ipsas remedium hoc esse, quantum ad certos affectus qui per hos morbos subinde obveniunt. Si quando necessarium habebitur, stadium caloris ejus administrationi tempus optimum est; atque haustus salinos, diaphoretica lenia, cum cæteris regiminis antiphlogistici partibus, rectissimè adungere licet.

Curationis verò pars maximi momenti, adhuc consideranda est, quâ nimirum accessionum recursum occurritur; quod a remediis jam memoratis, etsi subinde, plerumque tamen non licet expectare. Medicamenta hunc
in

in finem per intermissiones adhibenda sunt. Ut antea dictum est, præcipuè ex Amaris, Astringentibus, his duobus commistis, Stimulantibus, ex aliis quoque remediis e regno minerali, quorum facultates etiam minùs intelliguntur, constant.

AMARA

Prima omnium adhibuisse videntur. GALEN Absinthio usus est, ac medicamenta diversa ex hac classe, ante cinchonam usurpata, præcipua fuisse videntur. Nonnulla etiam, ut Chamæmelum, propter efficaciam suam sibi famam haud aspernandam confecerunt. Alia amara commendata, sunt, Gentiana, Chamædrys, Centaurium Minus, Menyanthes Trifoliata, Faba Sancti Ignatii, Quassia, Lignum Colubrinum, Carduus Benedictus, Taraxacum, Fumaria, Marrubium Album, Leonurus Cardiacæ, Ruta; Flores Tanaceti, Achilleæ Agerati, Arnicæ Montanæ; Cortex Cascarillæ, Aurantiorum, et Limonum; Calamus Aromaticus, Nux Vomica.

Labor

Labor effret inutilis hæc omnia separatim confiderare. Unumquodque intermittentibus laborantes interdum fanaviffè non dubito, omnia vero in quamplurimis exemplis quoque fefcelliffè item credo. FORDYCE quidcm, undequinquagies ex quinquaginta non refpondiffè dicit; plerorumque fcriptorum testimony plus iis favet. Omnia perquàm naufofa funt, unde difficiliter in ventriculo retinentur, plerorumque modus largus requiritur. Unius verò, Fabæ nempe Sancti Ignatii, moli objicere non licet; hæc tamen præ cæteris non eft quâ nitamur. LIND ab his quatuor fanavit, duplo verò pluribus non omnino profecerunt. Ad purgandum etiam omnia modo poftulato affumpta multùm pollent, et fic accelfionum recurfui parùm occurrunt. Ne hoc accadat, opiato addito præcaveri poteft; fed ne tunc quidem iis confidere licet. Flores chamæmeli latiffimè tentati funt, atque multam fibi famam acquifiverunt, adeo ut a quibusdam quondam cum cinchonâ compararentur. PITCAIRN dixit, medicos fore felices, fi in omnibus morbis tam certa et efficacia haberent medicamenta, quàm chamomillam et corticem

corticem Peruvianum in febribus intermittentibus. Sed idem habent vitium ac cætera amara, scilicet, ad purgandum proclives sunt, adeo ut nunc fere ex toto defuescant, atque aliis certioribus remediis cessent.

ASTRINGENTIA.

Ex hoc ordine Materiæ Medicæ, plurima remedia, et fossilia, et vegetabilia, contra intermittentes frequenter ac feliciter adhibita sunt. Priorum sunt, Alumen, Vitriolum album et cæruleum, Flores Zinci, et quædam e Ferro præparata. Vegetabilia in his morbis data, Plantago sunt, Pentaphyllum, Cortex Winteranus, Cortex radicis Pruni Sylvestris, Quercûs Roboris; Glandes; Gallæ; Radix Bistortæ, Tormentillæ, atque Gei Urbani.

Aluminis usus notatur a SENAC, affirmatque Doctor LIND*, ubi frustra fuit cinchona remedium nullum præsentius quàm alumen nuce moschatâ conjunctum, invenire. Hoc
tamen

* On Diseases of Europeans in hot climates, p. 305.

tamen præstantiam præ cinchona nullam arguit, ferè omne enim remedium quod contra hos morbos adhibitum est, post plerorumque cæterorum frustrationem subinde feliciter respondit. Ab HARTMAN, GRUNLINGIO, ETTMULLER, atque aliis itidem celebratur*. Tempus ad adhibendum, circiter horam unam est ante accessionis ingressum. Dosis plena debet esse, ad scrupulum scilicet unum.

Vitriolum Album a Doctoribus BLANE et THELFORD, quasdam febres pertinaces amovendo, contra quas cinchona atque alia remedia inefficacia fuerant, prospero eventu adhibitum est. Grana quinque omni quadrihorio per intermissiones dederunt. Contra intermittentes Insulæ Corsicæ cum insigni beneficio ita quoque adhibuit Dom. MACLEISH†. Hoc æquè ac Zinci Flores optimè respondere videtur, ubi accessiones a consuetudine sola redire apparent.

D

Vitriolum

* TRNKA Historia Februm Intermittentium, p. 508.

† DUNCAN'S Annals of Medicine, vol. 2, p. 408.

Vitriolum Cæruleum, in dosibus grani quadrantis vel dimidii, in pertinacibus intermittentibus efficacissimum esse fertur *. LIND verò nauseam ferè perpetuam et vomitum, quamvis opio adjunctum, id efficere expertus est, adeò ut pauci in usu ejus perstare possint †.

Flores Zinci ab HENDY BARBADENSI, atque THELFORD, præscripti fuerunt; quamvis verò non sine efficacîa sunt, ventriculum tamen multò gravant ‡.

Etsi non negandum, ex omnibus his medicamentis utilitatem deductam fuisse, non constanter tamen profecerunt, atque a quibusdam etiam periculosa habentur. Donec igitur tutiora inefficacia reperta fuerint, ea postponere præstat. BURSERIUS dicit, “a stypticis hum-
“jusmodi remediis, consultius putaverim om-
“nino abstinere. Nec tuta nec innocua esse
“suadet ratio ||.”

Vegetabilia

* DARWIN's Zoonomia, vol. 2. p. 725.

† LIND on hot climates, p. 305.

‡ STOLTE, Diff. Inaug. de Vit. Alb. SCHLEGEL Thesaurus.

|| BURSERII Institutiones Medicinæ Practicæ, Tom. 1. p. 193.

Vegetabilia non ita pertimescenda sunt, neque virtute fortasse longè inferiora sunt. A Plantaginis decocto se febres contumaces vicisse memorat SENAC. Solent verò Quercûs diversæ partes plus valere, maximèque celebratæ sunt. Cortex quercûs in pulverem reductus, atque per intermissiones dosibus semidrachmæ secundâ vel tertiâ quâque horâ dispensatus, accessionum frequenter regressui occurrit*. Ita quoque Glandium Quernarum pulvis. Gallæ verò validissimæ sunt, atque circiter hujus sæculi principium; propter efficaciam contra hos morbos existimationem adeptæ sunt; atque Academiæ Scientiarum Parisiensi, de iis periculum facere, propositum est; quæ ergo, D. POUPART, qui ea periclitaretur, nominavit. Enarrationem ejus, Actis anni 1702 videre licet. Exponit, se, etsi in plurimis exemplis felici exitu, sæpe etiam frustrâ adhibuisse. Idem quoque Bistortæ, atque hujus classis omnibus remediis evenire repertum est. In quibusdam regionibus, veluti in Daniâ atque Germaniâ, Geum Urbanum
honore

* CULLEN's *Materia Medica*, vol. 2. p. 45.—MURRAH *Apparatus Medicaminum*, tom. 1. p. 63.—SCOPOLI, *Fl. Carniol.* p. 414.

honore magno, sed, ut quidam putant, imneritò, cumulatam fuit. SYDENHAM* dixit, “ sibi certe, vel eorùm fortissima adhibenti in “ experimentum, nondum e voto cessisse.” In classe igitur nunc consideranda, nimirum, ex iis quæ facultatibus et amaris et astringentibus pollent, remedia valentissima quærere licebit.

Plantas his viribus eximiè præditas plurimas non habemus; optimæ sunt *Cinchonæ* species diversæ, *Swietenia* atque *Salix*. Inferiores aliquæ sunt, nempe Cortex Fraxini, et Folia Lauri. Verisimile verò credo esse, conjunctionem materiarum diversarum his ipsis virtutibus amaritici et astringentiæ pollentium, fortasse ferè æquè valere repertum iri. Contrarium affirmatum esse haud nescius sum; talem opinionem verò ab experimentis confirmatam non possum quin dubitem, atque tentamina numerosissima quæ unquam accepi, ipse testatus sum, sententiamque meam approbare plurimùm valent.

Plantarum a natura vi amarâ adstringenteque præditarum, inter primas procul dubio

* SYDENHAM Opera, p. 300.

bio Cinchona est. Hujus species variæ usurpatæ sunt, Cinchona nempe Officinalis, Cinchona Rubra, Cinchona Flava. Harum prima diutiùs adhibita fuit, atque adhuc plurimùm usurpatur, quanquam virtute C. Flavæ secunda esse videtur. Casu principio detecta est circiter annum 1640, non verò ante plurimos abhinc annos, in quotidianum usum accepta est, propter prejudicia mira et vehementia a medicis eò tempore de illa incepta. Hæc verò nunc feliciter abdicantur. Solebant ante hujus remedii inductionem intermittentes medicorum peritiam ferè omnino eludere ; cui horum morborum diuturnitatem atque eventus plurimos malos qui eò tempore ingressus suos adeo frequenter sequebantur, attribuere licet. Etsi enim alia remedia, præter id, contra hos morbos, ut in hac regione saltem occurrunt, fatis efficacia non pauca esse credo, non fuit tamen, donec de virtutibus corticis Peruviani certiores facti eramus, quòd, hæc probè tentari cœperunt. Metus de usu hujus eximii medicaminis quondam acceptos, plerùmque omnino nullis niti rationibus, atque eventus malos tunc eo nasci creditos,

ditos, quales sunt viscerum obstructions, &c. a morbi diuturnitate, vel a remediorum idoneorum neglectu oriri, jam satis patet. Præcipua ac fere sola res, quæ, ne ad eam statim recurramus, prohibeat, diathesis inflammatoria est, ubi cinchona solitos non præstat effectus, atque etiam nocere solet. Hæc itaque, ubi adfit, ante omnia amovenda est, atque itidem alvus astricta solvenda, nauseaque sedanda. His factis, nulla alia agnosco, quæ, ne statim ad remedium percurramus, quòd ab hujus morbi impetibus certè defendere videtur, prohibeant. Solent in calidis regionibus hi morbi adeò frequenter valere, atque adeò vehementes esse, ut ægrorum vires post accessiones paucissimas omnino deficient. A cortice quàm maturè adhibito, plures vitæ quàm ab ullo remedio ex Materia Medica fervantur.

De facultatibus sensilibus et chemicis cujusque speciei cinchonæ, a diversorum periculis jam certiores facti sumus, ac singulæ dotibus iisdem generalibus frui, graduque tantùm differre videntur. Ex vi amara tantùm et astringente, cum aliquo aromatis forsan

san, constant; de proxima verò dote multò disputatum fuit, ac certè si tale quid habent, parcissimum tantùm est. Illæ verò vires præcipuæ et activæ esse, atque hæc illas ventriculo minùs alienas reddendo, quod alia aromatica addita item efficiunt, maximè prodesse videtur.

Cinchona Officinalis donec intra paucos annos, sola erat, cujus nobis notitia fuit, et quamvis dotibus Flavæ atque Rubræ inferior est, fatis tamen efficacem sese ostendit.

Cinchona Rubra, in hanc regionem, circiter annos abhinc quatuordecim inducta est, atque ut ejus dotes antea usurpati corticis exsuperaverunt, certius efficacem fore, atque in dosibus minoribus medici sperabant. Aliqua ex parte tales expectationes comprobavit experimentum, indagatione enim chemicâ, partium efficientium, quantitate parî, plures quàm *Cinchona Officinalis* præbere, atque ab ea intermittentes portionibus minoribus evinci repertum est. Hæc tamen commoda, ab eo quòd perquàm nauseosa erat, fatis superque æquata sunt, solet enim modus hujus, quàm
major

major Corticis Communis ventriculum vehementiùs afficere, vertiginis quoque sæpissimè causa esse. Hoc solum, ne C. Rubra remedio antiquo unquam substituta fuerit, verisimile prævenisset, copiâ verò, quæ in regnum primitùs importata fuerat, venditâ, alteram suppeditationem postea, virtute priorem exæquantem, nunquam obtinere potuerunt; eaque nunc in officinis sub hoc nomine vendita, longè inferior existit. Patet ab experimentis pluribus a Doctore SAUNDERS de industria institutis, hanc Cinchonâ Officinali in Aqua, et Spiritu Vinoso magis dissolubilem esse;——partium resinifarum ac efficientium plures habere;——cas partes efficientes, plurimùm dilutas, dotes suas sensiles, quàm cinchonæ communis solutio maximè saturata fortiores retinere;——partium constituentium separationem eandem inter coquendum non pati, ac multò diutiùs illæsam servari posse. Mihi obtulit occasio pericula SAUNDERS repetendi, in aliquid cinchonæ rubræ quæ invectione primâ empta fuerat, atque eam cortici usitatissimo superiorem sicut ille descripsit, inveni.

Ex illo tempore, intra paucos annos, species tertia, *Cinchona* scilicet *Flava*, in medium prolata fuit; quæ ab experimentis de eo captis, commoda illius modò dictæ sine incommodis possidere videtur. Gustui ingratiorem se fortasse quàm *C. Officinalis* habet, quod non potest quin ita sit, cùm multò plure amaritiei, atque vi astringentiæ gaudeat; nauseam verò sicut *Rubra* nequaquam afferat, atque minoribus dosibus pares præstet effectus. Efficaciam hujus nuper exposuit Doctor RELPH, experimentaque multa comparativa, in illam aliasque *Cinchonæ* species, a Doctore BABBINGTON instituta, de dotibus utriusque chemicis nos certiores facere, tradidit. Ex quibus liquet, omnia præparata ex illa saporem amariorem magisque astringentem habere, atque colorem nigriorem commista cum Sulphate Ferri in aqua soluto efficere;—mucorem acoremque in decocto Communis, post tres septimanas, *Rubræ* post sex observandum, *Flavæ* post duas menses nondum evenisse. Aded fixa est amarities hujus, ut libræ quinque in congiis aquæ centum, ad dies undecim, infusæ, æquè ac *Cortex Officinalis* adhuc ama-

ræ essent, et demum, aquâ vaporibus abactâ, extracti crassitudinis ad pilulas fingendas aptæ unciae quindecim relictæ. Tincturarum specierum trium pondera specifica ratione sequente sese habent. Tincturæ Cinchonæ Flavæ 918, Tincturæ Cinchonæ Officinalis 912, Tincturæ Cinchonæ Rubræ 911. Hæ, vaporatione in balneo aquæ, extractum solidum pari ratione præbuerunt; nempe, prima, 311; secunda, 210; tertiaque, 201 grana solummodo reddidit. In experimentis Doctoris SKEETE Tinctura Cinchonæ Rubræ plusquam communis ponderavit; unde patet, corticem hodie usurpatum priùs inectum nequaquam æquare. In exigua quantitate C. Flavæ complura ex his experimentis ipse repetiit, quæ Doctoris BABINGTON experimentis satis convenerunt ad factum generale stabiliendum.

Professor cel. RUTHERFORD latissimè eam adhibuit, atque utrisque prioribus pluris æstimat. A Doctore WOODVILLE*, in Nosocomio Variolosis dedito, etiam usurpata est, atque

* WOODVILLE's Medical Botany, Supplement, p. 64.

que commodo majore quàm unquam ab optimo Officinali comperit.

Cortex Angusturæ paucis annis ante hanc inductus est, quamvis autem remedium nullo modo efficacix expers est, ad sanationem intermittentibus laborantium cæteris longè inferior est. Amaritie fatis pollet, vi autem astringentiâ deficere videtur, ex quo fortassè fit, ut tam sæpe contra hos morbos sine fructu dispensatus sit. Hoc a præceptione Chirurgi solertis infero, qui grana pauca Sulphatis Zinci singulis dosibus addita, illam ac cætera æquè certam reddere invenit, quamvis sine hoc frequenter eum destituerat. Similem animadversionem apud Doctorem CLARKE, in libello de Febre Flava Dominicensi invenio; nempe, Corticem Angusturæ efficaciorē evadere, addito ei Pulvere Corticis Pruni Sylvestris, qui vi admodum astringentiâ pollet.

Horum medicamentorum omnia præparata varia subinde adhibita sunt, pulvis verò tenuissimus cætera omnia longè exsuperat. Infeliciter autem, pulveris quantitas ad harum febrium amotionem, propter ventriculi debilitatem,

tatem, et nauseam tam sæpe eas comitantem ægrè toleratur. Ergo concipiendæ sunt copulationes variæ quæ talibus effectibus obviare valent. Tales adjectiones plurimæ commendatæ sunt, atque ut ab hac ipsa re maxima impedimenta hujus morbi curationi oriri solent, eas recensebo. Commodum ferè est aliquid Aromatici, ut Pulvis Aromaticus Pharmacopæiarum, Canella Alba, Zingiber, atque Cinnamomum. Si adfit vomitus, corticis administrationem differre competit, donec eum ab Haustibus Salinis Effervescentibus compescere valuerimus. Haustûs Salini communis etiam, in paucos dies, usus, cum sequenti adjunctione, ventriculum, ubi corticem antea rejecerat, componere repertus est; nempe, cum Pulveris Florum Chamæmeli granis quindecim, et Myrrhæ tantundem, sextis horis assumptis*. Acidum, scilicet Sulphuricum, eosdem interdum præstat effectus. Ita quoque Camphoræ grana pauca, vel ex Mixture Camphoræ Cinchonam sumere, prodest. Opium etiam, hisce temporibus, Cortici cum summo

* Medical Transactions, vol. 3. p. 159.

summo fructu adjicere licet. Sapor a plurimis quæ pro vehiculis utimur corrigi potest : veluti ab Infuso Glycirrhizæ, Lacte, Vino Lusitanico, Cerevisia tenui, ab ista quoque *Porter* dicta, Butyri quoque sero. Si sub forma Electuarii dare volumus, Succo Ribis spissato uti liceat ; Mucilagines hoc consilio syrupis anteferendæ sunt, efficiunt enim ut promptè deglutiatur medicamentum, neque faucibus hæreat. Ventriculi verò delicatissimi ad usum corticis gradatim perducì possunt a præparato sequenti concinno, a Professore RUTHERFORD proposito. Cinchonæ pulvis, in infuso ejusdem et Cinnamomi, agitandus est ; deinde postquam steterit liquor donec pulveris crassiores partes subsederint, supernatantem misturam plerumque facilè feret æger : pulveris quantitate minore paulatim a singulis dosibus misturæ ita subductâ, plenam portionem citò sine molestia sustinere inducitur. Arduum maximè tamen est infantes exorare ut assumant ; pro iis, miscendo flore Lactis cum Sacchari pauxillo, optimè velatur. Extractum quoque in emulsionem cum Saccharo condito et Gummi Arabico, paulatim addenda

Aquæ

Aquæ Cinnamomi, vel Lactis quantum sufficit. Pulveri virtute secundum extractum est, atque hoc commodi habet, quod quantitate exiguâ hujus solummodo opus est ; non tamen æquè ac pulvis efficax a plerisque habetur. Doctor RELPH, quidem, extracto spirituofo Cinchonæ Flavæ summam fiduciam ponere licere, atque hujus grana quindecim pulveris drachmæ uni æqualia esse, docet. Hujusmodi autem præparatum ab America Australi nuper importatum fuit, quod extracta a diversis Cinchonæ speciebus hîc acceptis parata, longè exsuperare fertur : nondum verò, qua ab arbore obtineatur, intelligimus. Tincturæ, Infusa et Decocta præparatis fortioribus optima vehicula præstant, ipsa verò non sunt, quibus curatione confidere liceat. Si cinchonam stomachus respuat, lotionibus adhibita satis efficax reperitur, quem in finem formula sequens haud inepta est :

R. Extract. Cinchon. ʒss. Aq. Bullient. ʒiij.

Ol. Oliv. ʒi. Tinct. Opii gut. x. M.

Injiciatur quartâ quâque horâ, vel sæpius prout res postulat. Laxantia immissa cinchonam

chonam injectam antecedere debent. Pro infantibus extracti zi. sufficiat. His quoque morbus sanatus fuit, subuculas, quibus Pulvis Cinchonæ insutus fuerat, investiendo*. Hoc tamen cæteris remediis Cinchona longè præstat, quòd etsi principio a stomacho respuitur, perseverando facilè plerumque ægri tolerant.

Quod ad tempus attinet, quo optimè assumatur, quondam inter medicos controversia multa fuit. A plerisque verò jam concessum esse credo, ut primùm decesserit paroxysmus, cinchonam adhibendam esse, atque eam usque ad accessionem proximam liberaliter dandam; tunc verò, si comitatur nausea, donec præteriverit illa, intermittendam. Iterum atque iterum hâc regione repertum est, inter initia morbi Pulveris Cinchonæ unciam dimidiam ad quotidianam sistendam valere, unciam unam vel duas ad tertianam, ad quartanamque uncias tres. Morbi pertinaciâ tamen, a rebus variis pendente, talem rationem non in universum valere satis liquet. Tempestatibus quibusdam

* *Vide* London Med. Observ. & Inquiries, vol. 2.

quibusdam prævalent intermittentes, quæ cinchonæ quantitatem multò majorem exigunt. Talis fuit ea a GEORGIO BAKER, Equite, narrata*, ubi secundis horis drachma diu fuit adhibita, neque accessiones avertit: ægrorum verò constitutio a morbo minùs lædi, per talem remedii usum liberalem, videbatur, etsi malum non prorsùs depulit. A Doctore JACKSON drachmæ duæ secundâ quâque horâ datæ sunt, atque ipse unciam sæpe simul assumpsit. Frequenter ejectam esse dicit, atque, in nonnullis exemplis, per intestina ferè extemplò descendit, febrem tamen nihilominus ab ea cohibitam, visam esse. Cinchonæ Officinalis ℥ij. vel ʒi. secundis vel tertiis horis repetitæ, Flavæque ʒss. vel ℥ij, plerumque satis ad dosin erunt. Uncia dimidia, vel uncia una, circiter horam ante horrorem paroxysmi expectati sumpta, ingressui ejus frequenter occurret. De hac re verò, animadversio De HAEN aptissima est, nimirum quòd, “neque
 “ pondus hìc quidquam aut mensura deter-
 “ minat, sed morbi levamen.” Si in usu cor-
 ticis

* Medical Transactions, vol. 3. p. 147.

ticis Peruviani principiò tergiverfemur, effectus ejus ferè nihili fiunt, ac quantitatem ingentem, ubi multò minor tempeftivè adhibita æquè profuiffet, poftea dare cogimur *.

Swietenia Soymida, fecundum observationes Domini ROXBURGH, et Doct̃oris DUNCAN junioris †, remedium validiffimum, atque ut in hanc regionem magis univerfè inducatur dignum effe videtur.

Cætera quæ vi et amara et astringente, naturâ, gaudent, omnia imbecillia funt, ac parva efficacia pollent, nifi forfan *Salices* excipere liceat. Vegetabilium noſtrorum indigenarum *Salix* ſola evadit, quæ his facultatibus multùm pollet, hæc ergo ſuccedaneum valens offerre viſa eſt, neque illorum aliud ſcio, quod frequentiùs auxilium præbuit; etſi miſturas tales arte confici poſſe credo, quæ conſtantiùs et certiùs eoſdem effectus edant. Adminiſtrationis *Salicis Albæ* multa exempla a Do-

F

mino

* FORDYCE on Tertian Intermittent. p. 133.

† Vide DUNCAN Tentamen Inaugurale de *Swietenia Soymida*, Edin. 1794.

mino STONE in Actis Londinensibus anno 1763 narrantur, qui in plerisque fausto cum eventu exhibuit eam. In morbis pertinacioribus verò hanc, a cinchona addita, efficaciorē factam invenit. BERGIUSQUE perhibet, solam ipsum semper fefellisse. Remedium ergo non ad votum est. Amarum bene valens esse, astringentiâ autem vi cinchonæ secunda esse videtur. Pulvis *Foliorum Lauri* subinde intermittentes, quæ plurimis aliis remediis restiterant, vicit, morbus tamen postea ad revertendum admodum pronus fuit.

Sæpe inter medicos controversia fuit, cinchona num veluti mistura amara et astringens solummodo, quas facultates solas nostris sensibus exhibet, an vi quâdam aliâ speciali sui generis, in his morbis medendis, agat; opinio tamen posterior plurimum valuisse videtur. Licet alia remedia his facultatibus prædita intermittentes frequenter sanavisse negare non potuerint, asseruerunt tamen hujus opinionis fautores, ea, quibus hæ dotes magis valebant, non, æquè ac cinchonam, contra hos morbos efficacia esse. Pauca tamen vel nulla medicamenta a natura amaritie atque vi astringentia
æque

æque donantur, et mixturæ tales arte confectæ adhuc parùm tentatæ sunt. Experimenta quæ de hac re hætenus suscepta fuerunt, animum ad sententiam contrariam, nempe, remedia quædam alia, non multò minus utilia esse, fortiter inducunt. A CULLENO* accepimus, Gentianam pari portioni Gallarum vel Tormentillæ adjectam, in idonea quantitate, contra omnes intermittentes quibus ipse adhibuit, optimè respondisse. Doctor PERCIVAL† mixturam Corticis Quercûs etiam cum Gentiana, hos morbos, postquàm et astringentia et amara sola frustrà adhibita erant, sanare invenit. Hæc quoque mixtura a CULLENO cum successu usurpata est. Ab his ac pluribus hujusmodi tentaminibus quæ in Valetudinario Publico de HORNCASTLE, in Agro Lincolnienfi, a Doctore HARRISON, medico, hujus comitatûs inter primos, institutis, adducor ut credam, de intermittentibus hujus regionis saltem, hæc esse, quibus æquè confidere liceat. Medicamina ab eo usurpata Bistorta fuerunt et
Calamus

* CULLEN's *Materia Medica*, vol. 2.

† PERCIVAL's *Essays*, vol. 1. p. 24.

Calamus Aromaticus : illa e valentissimis plantis astringentibus nostræ insulæ una est ; hic, amarum et gratum aromaticum est. Dum ibi loci commorabar, usus eorum in exemplis ferè centum intermittentium purarum me testatum esse credo, quarum unaquæque citò remedio cessit. Post illud tempus, Doctor HARRISON, contra eundem ferè febrium numerum adhibuit, neque plures fuerunt quàm tres vel quatuor quæ remedio restiterunt. Efficacia hujus misturæ ab eo adeo bene confirmata creditur, ut omnino ab usu cinchonæ in valetudinario destiterit. Exempla hæc fuerunt intermittentium cum specie tum diuturnitate diversarum, cesserunt etiam, sicut a simili administratione cinchonæ expectandum erat. Hujus vicarii ad usum primò inductus est a nimia impensa propter cinchonam illo valetudinario facta : plurimis quidem ejus loci morbis præter intermittentes genuinas, symptomatibus abnormibus mistis, quibus hæc pariter remedia sunt. Post duorum triumve aliorum medicaminum probationem, misturam supradictam elegit, quam causa nulla fuit ut mutaret. Plantæ utræque, ut istorum locorum

rum

rum qui tales morbos gignunt indigenæ sunt, apprimè fiunt idoneæ. Calamus Aromaticus profectò hâc regione minimè abundat, atque ab oris Maris Mediterranei orientalibus plerumque importatur; locis tamen quibusdam paludosis apud nos nascitur, peregrinæ nihil prorsus secundus*, ac pluribus facilè haud dubio coli potest.

De fama Cinchonæ, cujus merita negationem non admittentia habeo, nullo pacto detrudere vellem: non possum tamen quin opiner, rem magni momenti esse stabilitam, remedia alia nobis esse, quibus, in his morbis medendis, hâc regione saltem, niti liceat. Non temerè quidem timuerunt aliqui copiam Corticis Peruviani, progressu temporis, fore exhaustam; plantas enim jam numero multùm redactas esse fertur†. E narratione Dom. de la CONDAMINE, qui ista loca Peruvix, unde hic affertur, visit, ingens numerus arborum mortuus est, proptereà quod cortice omnino spoliatae

* WITHERING's Botanical Arrangements, vol. 2. p. 344.

† Audi Prælectiones Botanicas cl. Professoris RUTHERFORD.

spoliatae sunt. Hoc arbores seniores certissime necat, ac saepe, etsi minus frequenter, junioribus quoque exitiosum est. Credidit etiam JUSSIEU, impossibile fore mercatum diu suppeditari, et nisi quinquina constanter coleretur, vel sylvae integræ invenirentur, Europam hujus remedii pretiosi difficultatem citò esse ploraturam. Jampridem tamen multum tempus est, ex quo hi auctores illos metus testarentur, et ex inductione nonnullarum novarum specierum, satis bene suppeditatum est. A fonte verò secundo et precario, neque a cultura derivari apparet; nihil enim Corticis a LOXA, loco a CONDAMINE atque JUSSIEU viso, unde eo tempore ferè totus provenit, jam importatur. Ergo non sine causa est, si adhuc, talem futuram privationem metuamus. Corticem quem adipiscimur a mercatoribus multum commisceri, ac longè olim invecito inferiorem plurimi queruntur. Hoc verum esse, quare timeamus gravis est causa, etiamsi non tantum in nostra regione, quantum apud calidiores sentiatur. Doctor JACKSON, a quantitate quam ille adhibere coactus est, ita esse
fe

se persuasum habet. Affirmat HEBERDEN * ex libris centum Corticis Peruviani officinarum, ne viginti quidem esse quas solers medicus usurpare vellet. Nunc temporis, scribit Doctor RELPH †, a denariis octodecim ad solidos decem libræ pretium variare. De hoc cortice multum certè est, quo niti non liceat; atque est quare vereamur, ne mercator vilissimo pretio plerumque emeret. His rebus autem nihili penſis, magni momenti nihilominus ad nationem foret, vicarium indigenum æquè valentem comperire, ut, pecuniam multam quotannis huic medicamento expensam, regno retineremus. RELPH narrat, ab anno 1789 ad 1793, pondere libras 634, 783 Cinchonæ in hanc regionem importatas esse, quantitatem tamen non parvam iterum exportatam. Hoc satis liquet, dum naves nostræ fructibus oneratae ex ultimis oris redeunt, plantas quibus nostra tellus naturâ donatur, vel quas culturâ facile

* Medical Transactions, vol. 3. p. 154.—*Vide* quoque BURSERII Institutiones Medicinæ Practicæ, Tom. I. p. 198.

† RELPH on the Yellow Bark, p. 72.

facile suppeditaret, omnino negligimus. Intra proximum annum cultura medicaminis *Materiae Medicæ* inter pretiosissima, opii scilicet, sub auxilio societatis, cujus ingenium liberale, et salutis publicæ verè studiosum, honore gentem nostram afficit, promota est: paucis annis, verisimillimum est, nos non diutius ad *Asiam* missuros esse, ad comparandum remedium, quod nostram tellurem summo statu præbere posse concessum est, etiamsi cultus ejus sit neglectus. Hæ amarorum et astringentium misturæ arte confectæ, num æquè in febribus regionum calidarum profuturæ sint, ab experimentis solùm dijudicandum est. Alicujus ponderis certè est, ita apud nos reperiuntur esse, scire; et probabiliter misturam, in tentaminibus supradictis usurpatâ valentior, componi posse.

Bistorta pari quantitate, vi astrictoriâ licet *cinchonam* longè exsuperet, noscere tamen cupiebam, an, hujus mistura cum pari portione *Calami Aromatici*, magnitudine æquali facultates et physicas et chemicas *Cinchona* valentiores exhiberet; experimentorum ergo communium pauca, deditâ operâ, cepi.

Et

Et cinchonæ et hujus compositi decoctum feci, ex pulveris utriusque uncia dimidia, aquæ libra dimidia, ad monita Pharmacopœiæ Londinensis. Decocti Cinchonæ residuum ficcum z^{ij} , pulveris compositi e Bistorta et Calamo Aromatico z^{ij} et grana xxxv, pependit. Decoctum tamen gratius, Bistortam solum coquendo, atque liquorem fervidum Calamo Aromatico conciso affundendo, confici repertum est. Paris quantitatis ita paratæ residua ficca erant, Bistortæ z^{i} . gr. xxvi. Calami Aromatici z^{i} . gr. xlv. Unde patet, primâ viâ, plus pulveris compositi quàm cinchonæ ab aqua solutum esse, minus secundâ; utrumque verò decoctum, gustum et amariorem et astringentiozem cinchonæ decocto præbuit, et colorem nigriorem, additâ Ferri solutione, exhibuit. Cinchonæ Flavæ tamen decoctum facultates sensiles valentiores iis habere putavi. Tincturæ hujus pulveris compositi fæces siccæ, pondus specificum Tincturæ, atque Extracti, ad pilulas fingendas apti, modus, vaporatione confecti,—omnia indicare concurrebant, hunc pulverem quàm Cinchonam in Spiritu Vinoso copiosius solvi. Ex-

perimenta autem, ut in exiguam pulverum quantitatem solùm, instituta sunt, ratio quâ distabant non satis accuratè æstimata est. Solutio Ferri Vitriolati etiam in infuso, et frigido, et calido, nigrorem multò majorem effecit, quàm in infusis similibus cinchonæ. Infusum pulveris compositi frigidum ubertim dilutum, facultates sensiles fortiores, alio cinchonæ, servavit: Tinctura ejus vix adeo valentes. Magnesia hujus pulveris solutionem nequaquam promovit, gustum verò infusorum sic paratorum perquàm ingratum reddidit.

Si talium compositionum efficacia tentaminibus latioribus comprobata fuerit, facilè ita administrari possunt, ut intestinis satiùs quam cinchona conveniant: portionem adhibendo astringentis majorem, Diarrhœam cohibere, atque augendo amarum alvi duritiæ obstare licet. Censet porrò Professor RUTHERFORD*, facultatem cinchonæ purgantem meliùs ab astringentibus additis, veluti Gummi Kino, corrigi, quàm ab Opio, quod quando ventriculum

* Prælect. Clinicis, ann. 1796.

culum quidem debilitare tendit, minùs ufui cinchonæ convenit.

Eximium aliud remedium adhuc confiderandum eft, nimirum

ARSENICUM.

Hoc, etiamfi diu in manibus empiricorum fuerit, ac remedii diu laudati, viz. *the tasteless Ague Drop*, bafin conftituere exiftimetur, non tamen a medicis, ante paucos abhinc annos, afcitum eft. Quo tempore a Doctore FOWLER, Eboraci, qui plurimùm ufurpavit, obfervantiæ publicæ commendatum fuit, atque exitus tentaminum ejus, circumfpectionemque in adminiftratione neceffariam designavit. Ejus præparatum ex Arsenici granis LXIV, cum Kali Puro tantumdem, quod folutionem adjuvet, fimul, in Aquæ Diffillatæ libra dimidia, donec peracta fit folutio, coquendis, conftat. Liquori frige facto per chartam colato, Spiritûs Lavendulæ Compofiti ʒi. et Aquæ Diffillatæ libra dimidia alia adjiciendæ funt. Autumat Doctör DARWIN, Arsenici faturatam

faturatam solutionem puram in Aqua Distillata, præparato Doctoris FOWLER anteferendam esse; propterea quòd nihil erroris inde a materiis diversas ponderando oriri, ac constantius solutionem æquè fortem conficere licet. Præcipit, ut multò plus Arsenici in Aquæ Distillatæ ratâ portione indatur quàm quod solvi potest, dein ut concoquantur in ampulla Florentina vel vase stanneo per semihoram, postremò liquor seponatur ut fæces subsidant, ac per chartam coletur*. Chirurgus amicus ejus intermittentes innumerabiles tali solutione saturatâ sanavit. Guttas decem a phiala unciarum duarum stillatas, dosin plenam adultis invenit, plerumque verò a guttis quinque tantum occepit.

Hujus remedii efficaciam jam ultra controversiam esse constitutam habeo, quantitate autem minutissimâ effectus adeo violentos edere solet, ut administratio ejus magnam prudentiam exigat. Externè quoque adhibitum res admodum periculosas effecit, atque ab auctoritate observanda, etiam exitium attulisse Professor

* DARWIN'S Zoonomia, vol. 2. p. 726.

fessor GREGORY profert. In prælectionibus Dominus RUSSEL de effectibus gravibus ab eo externè admoto mentionem quoque facit, affirmatque respirationem præsertim ab eo affici solere, ita ut Tussim et Dyspnæam interdum movisse videatur. Aliquando tamen tumorem faciei, ventriculi capitisque dolorem, tremores leves, atque per totum corpus eruptionem genuit. Hydrargyro, Digitali, aliisque quibusdam medicamentis simile, accumulari quasi in corpore, atque symptomata violenta subitò ac improvisò procreare solet. Quâpropter non ultra octo dies sine remissione adhibendum est. Anorexiam cum nausea aliqua ferè semper efficit, quæ, si ad vomitum incre scat, Tincturæ Opii guttis quinque vel decem levanda est. Si, arsenico intermisso, anorexia etiamnum maneat, evacuantia lenia, præcipuè emetica, auxilio præsentissimo esse solent. Remedia alia contra intermittentes, an a vi ulla tonica quæ polleant tanta beneficia præstent, an non, hoc certè nulla tali vi pollet; contrariò verò medicamentum admodum infirmans apparet, ac postquam arsenico accessionibus finem imposuimus, cinchona ferè
ad

ad vires reficiendas opus est. Commodissimum esse puto, Arsenicum ex Cinchonæ Mixture adhibere, quo efficacia ejus adversus intermittentes aucta sit, ac vires vitæ simul sustineantur. Hoc tamen remedium etiamsi in his morbis discutiendis ulli alii secundum nequaquam se habeat, propter malos eventus verò, quibus subinde stipatur, tutiora, ubi sunt in promptu, neque aliquæ res magnopere prohibent, anteferenda profectò sunt. Confitendum verùm est, res interdum accidere, quibus illa minùs commoda redduntur, nos ergo fortunatos esse existimare oportet, alterum adeò valens etiamnum esse, ad quod confugiamus.

STIMULANTIA.

Ad hæc ægri ipsi decurrere frequentius quàm medici ea præscribere, solent; ac plurima sunt exempla mali inde effecti. HOFFMAN * unum narrat, quo, juveni intermittens quâ

* HOFFMANNI Opera, Tom. 2. p. 21. Edit. Genev. 1761.

quâ laborabat, in continuam febrem cum delirio, calore ingente ac sensu quasi carbonis igniti in scrobiculo cordis, conversa est, assuendo piperis grana quindecim in aliquot cochlearibus spiritûs vini, et insuper bibendo cerevisiam calefactam, ut sudaret. Professor GREGORY quoque alterum memorat, ubi Epistaxis vehemens portione larga piperis, ex spiritu vini Gallici, ad intermittentem curandam, inducta fuit. Ab illa ita debilitatus est æger ut rediverit intermittens, quâ rursus simili ratione discussâ, denuo producta fuit epistaxis.

Circumspectiùs autem adhibita, diversa hujus generis remedia has febres sine ullo malo eventu sanaverunt. Piper Indicum sæpe intermittentes diu productas pepulisse testatus est BERGIUS *.

Serpentaria, quæ, etsi Diaphoreticum quoque, præcipuè a vi stimulante hîc prodesse videtur, in Carolina Septentrionali, contra hos morbos multum usurpata est. Sæpe periclitatus etiam Doctor JACKSON, at sine effectu ;
constitetur

* CULLEN's Materia Medica.

confitetur tamen, ut item plures alii medici, cinchonæ illam summo cum fructu conjungere licere. Commodo neque minore Ammoniam adhibuit Doctor BISSET. Inter stimulantia fortè recensendæ sunt animi perturbationes, quibus vehementer incitatis, in exemplis innumerabilibus intermittentes submotæ sunt. Unum ex antiquissimis, et insignioribus, ab Historia Romana, accepimus, nimirum, exemplum QUINTI FABII MAXIMI, qui, Quartana, quæ diu afflixit eum, liberatus est, prælium cum HANNIBALE ineundo die ubi febris reversura erat. Huc solùm referre licet tot curationes credulis et superstitiosis Incantamentis et Amuletis effectas. Animi verò perturbationes vehementes periculo minimè carent, atque, cùm earum effectibus moderari nullo modo valeamus, medici ad modum adeo intutum et precarium nunquam recurrere debent : quondam remediorum efficaciam ab inopia, hæc plus excusationis habuit.

Unum stimulans externum, quod, postquam Cinchona, Arsenicum, remediaque solita frustra adhibita sunt, hos morbos discussit, notatu dignius videtur ; Electricitatem intelligo. Rationibus

tionibus diversis admota est, quidam, paulò ante horroris ingressum, Succussus repetitos, ad sudorem evocandum, qui, ferè donec solitum accessionis tempus præteriit, promovendus est, adhibent. Quantum profuerit talis ratio, testantur BURSERIUS *, et FOWLER †. WESLEY ‡, qui medico hujus usu multum occupatus est, se vix unquam Tertianæ obvenisse, quin huic remedio cederet, affirmat. Administratio talis, per paucos dies, plerumque respondet, aliquando, secundum CAVALLLO, semel bisve hoc remedium repetitum sufficit. Auctor proximus verò Scintillas per pannum laneum, ad horæ sextam vel quartam partem elicere solebat, vel per paroxysmum, vel paulò ante ejus accessionem. Hæc ratio cum minus ingrata sit, primò tentare licet, priorem tamen efficaciorum inventum iri credo.

H SUDORIFICA.

* BURSERII Institutiones Medicinæ Practicæ, Tom. I. p. 259, 260.

† Memoirs of the London Medical Society, vol. 3.

‡ HALLIDAY Diss. Inaug. de Electr. Medica.

SUDORIFICA.

Hæcce remedia etsi haudquaquam in usu generali sunt, a quibusdam tamen multò laudantur. FORDYCE, præ eorum vi, ea cinchonæ ordine proximo collocat. Pari ratione quâ nunc a Doctore FORDYCE commendantur, olim usurpavit SYDENHAM. In lecto contineri ægrum iussit, alvum purgavit, deinde sudorem ope Theriacæ Andromachi et diluentium, circiter horas quatuor ante accessionis ingressum, movit. Si adsint inflammationis signa, vel minus perfectæ fuerint intermissiones, intutam talem curationem agnoscit. FORDYCE pariter, catharticum stimulans, quale est Scammonii et Colocynthis mistura, ad horas duodecim ante paroxysmum dari præcipit; ac circiter sesquihoram ante accessiorem quoddam sudorificum stimulans, velut Opium cum Antimonio Tartarificato. Purgatio utilis est, quòd, finita, magnam ad sudandum proclivitatem linquit. Hæc febris regressui frequenter occurrent; sin minùs, ægrum

grum multum debilitent necesse est, atque ergo minus idonea esse habeo.

Ad hoc caput, an remedium quondam multo ac cum fructu usurpatum referam, in dubio sum. Salem Ammoniacum intelligo, qui interdum, at non perpetuo, sudorem elicere solebat, neque successus ejus de hoc effectu pendere notatum fuit. Tentamina plurima hujus remedii, in Dissertatione Doctoris MURS * narrata, invenio. Drachmam unam vel duas in Aqua vel Cerevisia liquatam, dimidio horæ ante accessionem, bibendam dedit. Ex 27 febribus Sale Ammoniaco curatis, fuerunt 15 quibus alter a sale sumpto paroxysmus non recurret, et vix 9 quibus tertius a sale sumpto paroxysmus redierit. In exemplis 6 tamen, symptomata inde aggravata sunt. Ratione diversâ ab aliis quidem adhibitus est, ac sæpe, postquam frustra fuit cinchona, respondisse fertur. Ad scrupulum, quartâ quâque horâ, in paucos dies ex infuso Chamæmeli datus est, deinde sextâ vel octavâ quâque horâ †. Nuper insuper Dom.

MACLEISH

* Vide SCHLEGEL Thesaurum Materiæ Medicæ.

† MOTHERS' Medical Dictionary.

MACLEISH multo commodò hunc falem præscripsisse accepimus †. Remediis verò aliis, quæ certiora ferè habentur, plerumque nunc cessit.

EX HYDRARGYRO PREPARATA

hos morbos graves etiam profligavisse certiores facti sumus. HOFFMANNUS † exemplum edidit, ubi medicamenta varia antea morbus eluserat; animadvertit quoque, Quartanas sæpe per salivationem sanatas esse, quæ per eas levi etiam mercurialium dosi oriri solet. WILLIS ‡ aliud memoravit, ubi a quo tempore salivatio inceptit, a paroxysmis statim ægrota erat immunis. Exemplum recentius a Doctore HEBERDEN || relatum habemus. Sin a seipsis sanationi impària sunt, cincho-

nam

* Annals of Medicine, vol. 2.

† HOFFMANNI Opera, tom. 2. p. 29.

‡ WILLIS de Febribus, cap. 6.

|| Medical Transactions, vol. 3.

nam postea adhibitam potentiolem efficere fertur *. Etiam si ad talia remedia statim inter initia decurrere non liceat, momenti aliquis certe est scire hæc non rarò curationem præbuisse.

Pluris æstimanda tamen sunt contra certos affectus a diuturnitate harum febrium inductos; nimirum Viscera Obstructa. Hi duorum generum esse solent †, longum unum, *Ague Cake* auctorum, alterum acutum et plus inflammationis habens. Prius a dolore obtuso in partibus affectis noscitur, qui parùm constans est, ac utique a pressura atque a sumpto cibo intenditur. Præcordia dura sunt, et tument. Solet sæpe pertinacissimum malum esse, et diutissimè remediis obistere; ubi inveteravit, vultus lividus vel plumbei coloris fit; crura et abdomen aquam intercutem habent, aliquando demum suppurant viscera, atque febrem hæcticam inducunt.

Frequenter ex usu remediorum tonicorum tumores evanescent, hæc ergo, in tali casu,
portionibus

* Medical Transactions, vol. 3. p. 149.

† BUCHANAN Diss. Inaug. de Feb. Interm. Medend.

portionibus majoribus danda sunt; ac si auxilio esse videntur, aliquamdiu postquam sistantur accessiones, continuari decet. Si his medicamentis nullo modo cedant, præparata ex Hydrargyro, ut antea dictum est, magno-pere profunt. Horum formulæ variæ laudatæ sunt; aliis Hydrargyrum Gummosum, id est, cum Mucilagine Gummi Arabici contritum, anteferentibus, cujus grana 10, 15, vel 20, nocte manèque assumat æger, superbibendo uncias quatuor Decocti Taraxaci, quo Tartari Solubilis drachma una soluta est *. Alii Calomelas præferunt. †.

Anasarca, adeo frequenter ab intermittentibus inducta, si modò viscera se sanè habeant, neque gravissima neque ferè pertinax est, plerumque verò a remediis ipsis roborantibus item discutitur. Sin aliter, ad nonnulla ex hydropum propriis decurrendum est, atque diuretica quàm purgantia ita laborantibus magis idonea sunt, solent enim hæc, ut in febrem, post longum tempus, recidant convalescentes, efficere.

* London Medical Journal, vol. 2. p. 270.

† Medical Transactions, vol. 3.

efficere *. Inter diuretica Kali Acetatum, et Kali Præparatum, Cinchonæ adjectum, summo fructu usurpata sunt. His affectibus, qui debilitate a priore morbo relictâ ferè pendent, præparata e Ferro cum Cinchona, ita quoque Radix Colombo, plurimum beneficii attulerunt. Doctor JACKSON, ante omnia Cantharides laudat, quas tali casu aliis diureticis valentiores reperit.

Conatus omnes ad hos pertinaces morbos vincendos aliquando omnino non respondent, donec a cœli mutatione, æger a causis excitantibus submotus fit, quod solum ad sanitatem eum sæpe redigit. Quandocunque ergo hoc commodum fit, utile semper foret.

Ne in morbum, postquam stiterint accessiones, ad quem admodum proclives sunt, denuo incidant ægri, in usu remediorum tonicorum aliquamdiu perseverare opus est. Deinde ad breve tempus intermittere licet, denuo iterum resumere, neque die quo accedere solebat accessio, nisi post longum tempus, remedium omittere. Hæc morbi solitis diebus ad redeundum

undum inclinatio, ab antiquis fuit notata, ac de ea ita monet CELSUS : “ Si febris quievit, “ diu meminisse ejus diei convenit, facile e- “ nim revertitur, nisi a fano quoque aliquan- “ do timetur.” Hæc ipsa res, ab ægris ferè prorsùs neglecta, nimis inculcari nequit.

Febres recidivæ, quia quoque ex usu intempestivo ciborum concoctu difficilium, frequenter eveniunt, ad diætam sedulò respicere oportet. Cibi qui bonum nutrimentum præbent, hìc conveniunt ; carnes igitur animalium concedantur, quas coctas, quàm tostas sive affas, propter empyreuma quod ab igne hæ duæ adipiscuntur, meliùs convenire docet FORDYCE. Carnes piscium, quippe quæ difficiliùs digerantur, minùs idoneæ sunt. Sago cibum optimum admodum nutrientem, concoctu facilemque, præbet. Lac secundum auctorem modò citatum, antequam in ventriculum receptum est, coagulari minimè debet.

Exercitatio utilissima erit ; si verò æger primò nimis debilem ad seipsum exercendum habeat, exercitationis loco, Frictio Strigili et commoda et grata est.

Quod

Quod ampliùs ad Prophylaxin attinet, causas debilitantes, cujuscunque generis sint, evitare ; cibo pleno cum vino modicè uti ; a ro-ribus nocturnis corpus defendere ; neque, ventriculo inani, bene manè domo exire ; notatu inter dignissima sunt. Ac si conveniat, in oppida migrare, quàm rure remanere, tutiùs existimatur ; atque lignis largè focos extruere, per anni tempestates quibus intermittentes valere solent, maximè fospitare fertur.

F I N I S.

C O R R I G E N D U M.

Pag. 5. lin. 22. *pro sitem lege sitim*

